

379

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

w sprawie uposażenia niektórych pracowników służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do uposażenia:

- 1) starszych felczerów, felczerów, instruktorów higieny, dietetyczek, psychotechników, pielęgniarzek, laborantów medycznych, techników chemicznych, położnych, asystentek pielęgniarzkich, higienistek szkolnych, dyplomowanych opiekunek dziecięcych, masażystów, piastunek dyplomowanych, młodszych pielęgniarzek, pielęgniarzek przyuczonych, przyuczonych laborantów medycznych, dietetyczek przyuczonych, masażystów przyuczonych i techników protez ocznych, zatrudnionych:
 - a) w zakładach społecznych służby zdrowia,
 - b) w zakładach pomocy społecznej,
 - c) w zarządach służby zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych oraz
 - d) w przedsiębiorstwach uzdrowiskowych,
- 2) ortoptystów, instruktorów terapii zajęciowej posiadających wykształcenie w zakresie 11 klas szkoły ogólnokształcącej i logopedów, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej, jeżeli nie przysługuje im uposażenie określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 376),
- 3) instruktorów gimnastyki leczniczej zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej.

Uposażenie zasadnicze.

§ 2. 1. Ustanawia się dla pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 z wyjątkiem położnych miejskich i wiejskich oraz położnych izb porodowych miesięczne uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota uposażenia zasadniczego w złotych
IP	700
II P	730
III P	950
IV P	1.070
V P	1.180
VI P	1.300
VII P	1.400

2. Uposażenia określone w ust. 1 wypłaca się miesięcznie z góry.

3. Stawki uposażenia przysługującego poszczególnym kategoriom pracowników określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Przejście do wyższej stawki uposażenia następuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki.

5. Do okresów pracy wskazanych w załączniku nr 1 do rozporządzenia zalicza się pracownikom okresy wykonywania czynności fachowych przed uzyskaniem uprawnień zawodowych, mających wpływ na podniesienie kwalifikacji zawodowych. Starszym felczerom i felczerom, którzy ukończyli 1½ roczną szkołę felczerską, zalicza się ponadto okres nauki w tej szkole, a pielęgniarce, które po zwolnieniu z administracji ukończyły 2-letnią szkołę pielęgniarzką — okres nauki w tej szkole, jeżeli poprzednio pracowały 5 lat w administracji.

§ 3. 1. Uposażenie określone w § 2 ust 1 otrzymują:

- 1) pracownicy zatrudnieni w wymiarze 30 godzin tygodniowo:
 - a) bezpośrednio przy pielęgnacji chorych leczonych rądem lub innymi ciałami promieniotwórczymi,
 - b) w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizykoterapeutycznych,
 - c) w zakładach medycyny sądowej, zakładach anatomicznych lub prosektoriach,
- 2) masażyści niewidomi zatrudnieni w wymiarze 36 godzin tygodniowo,
- 3) pracownicy wymienieni w § 1 pkt 1 lit. c) zatrudnieni w wymiarze 42 godzin tygodniowo,
- 4) pozostali pracownicy wymienieni w § 1 pkt 1 i 2 zatrudnieni w wymiarze 46 godzin tygodniowo.

2. W razie zatrudnienia pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 w wymiarze godzin mniejszym niż określony w ust. 1 wypłaca się uposażenie za godzinę stanowiącą następującą część miesięcznego uposażenia zasadniczego:

- 1) 1/200 przy zatrudnieniu w wymiarze 46 godzin tygodniowo,
- 2) 1/175 przy zatrudnieniu w wymiarze 42 godzin tygodniowo,
- 3) 1/150 przy zatrudnieniu w wymiarze 36 godzin tygodniowo,
- 4) 1/125 przy zatrudnieniu w wymiarze 30 godzin tygodniowo.

3. W razie zatrudnienia w większym wymiarze godzin niż określony w ust. 1 pracownicy wymienieni w § 1 pkt 1 lit. a), b) i d) oraz pkt 2 otrzymują dopłatę obliczoną od uposażenia zasadniczego określonego zgodnie z ust. 2:

- 1) w wysokości 50% — za dwie pierwsze dodatkowe godziny pracy dziennej,
- 2) w wysokości 100% — za dalsze dodatkowe godziny pracy dziennej, nocnej w godzinach od 22 do 6 oraz za pracę w niedziele i święta.

4. Dopłaty określone w ust. 3 pkt 2 nie przysługują za pracę w niedziele i święta, jeżeli pracownicy otrzymali w zamian dni wolne od pracy, i za pracę w porze nocnej, jeżeli wynikała ona z normalnego rozkładu zajęć.

Dodatki funkcyjne.

§ 4. 1. Tabelę stanowisk, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Dodatek funkcyjny w wysokości określonej w załączniku nr 2 do rozporządzenia wypłaca się pracownikom zatrudnionym w wymiarze godzin określonych w § 3 ust. 1. Pracownikom zatrudnionym w mniejszym wymiarze godzin wypłaca się dodatek funkcyjny obliczony przy odpowiednim zastosowaniu przepisu § 3 ust. 2.

3. Jeżeli pracownikowi na okres przekraczający 3 miesiące powierzono zastępcze pełnienie obowiązków na stanowisku, z którym związany jest dodatek funkcyjny, wówczas przysługuje mu dodatek funkcyjny przewidziany dla stanowiska, na którym pełnił obowiązki.

4. Pracownik uprawniony do dodatku funkcyjnego otrzymuje wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego w niedziele i święta, jeżeli za te dni pracownik nie otrzymał innego wolnego dnia od pracy, bądź za pracę nie wchodzącą w zakres jego normalnych obowiązków.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do kierowników zakładów pracy i ich stałych zastępców.

Dodatki specjalne za pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

§ 5. 1. Pracownikom określonym w § 1 pkt 1 i 2 zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia przysługują dodatki specjalne w kwotach:

Stawka uposażenia	Kwota dodatku miesięcznie w złotych
I P	105 — 280
II P	110 — 293
III P	120 — 320
IV P	130 — 350
V P	150 — 395
VI P	165 — 440
VII P	180 — 480

2. Pracownicy, którzy przed wejściem w życie rozporządzenia otrzymywali dodatki specjalne za pracę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, zachowują w okresie pozostawania na dotychczasowych stanowiskach prawo do pobierania tych dodatków w dotychczasowej wysokości kwotowej.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustali szczegółowo wysokość dodatków specjalnych w zależności od uciążliwości lub szkodliwości warunków pracy dla zdrowia oraz zasady wypłacania tych dodatków.

Dodatek za instrumentowanie.

§ 6. Starszym felczerem, felczerem, pielęgniarkom, asystentkom pielęgniarskim, młodszym pielęgniarkom i położnym, posiadającym kwalifikacje instrumentariuszki — jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy instrumentowanie — przysługuje dodatek za instrumentowanie w następującej wysokości:

Zaszeregowanym do stawki	Kwota miesięczna w złotych
II P	110
III P	120
IV P	130
V P	140
VI P	170
VII P	180

Dodatek szpitalny.

§ 7. 1. Pracownikom wymienionym w § 1 pkt 1 i 2 zatrudnionym w wymiarze określonym w § 3 ust. 1 w szpitalach, klinikach, sanatoriach, sanatoriach uzdrowiskowych, pól-sanatoriach, działach leczniczych instytutów naukowo-badawczych oraz w izbach chorych w przychodniach przeciwegruźliczych, oddziałach chorych stacji pogotowia ratunkowego, jeżeli do ich podstawowych czynności należy praca w tych komórkach organizacyjnych — przysługuje miesięczny dodatek szpitalny w wysokości:

- 1) zaszeregowanym do stawki I P do III P 150 zł,
- 2) zaszeregowanym do stawki IV P do VII P 200 zł.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze mniejszym niż określony w ust. 1 pracownikom wypłaca się za każdą godzinę pracy stawkę dodatku przy zastosowaniu dzielnika przewidzianego w § 3 ust. 2.

3. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do położnych zatrudnionych w izbach porodowych.

Dodatek terapeutyczny.

§ 8. 1. Dodatek terapeutyczny w wysokości 300 zł, miesięcznie przysługuje pielęgniarkom, asystentkom pielęgniarskim i młodszym pielęgniarkom zatrudnionym w wymiarze 46 godzin tygodniowo na stanowisku terapeutek w zakładach leczniczych lub rehabilitacyjnych dla chorych na chorobę Heinego-Medina, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy wykonywanie masażu lub kocowania.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze mniejszym niż określony w ust. 1 pracownikom wypłaca się za każdą godzinę pracy stawkę dodatku przy zastosowaniu dzielnika przewidzianego w § 3 ust. 2 pkt 1.

Zasady wypłacania dodatków do uposażeń.

§ 9. Pracownik może pobierać tylko jeden dodatek funkcyjny, w razie zaś zbiegu dodatków uprawnionemu przysługuje prawo wyboru.

§ 10. 1. Dodatki funkcyjne wypłaca się miesięcznie z góry.

2. Dodatki: szpitalny, terapeutyczny i za instrumentowanie wypłaca się miesięcznie z dołu.

§ 11. 1. Dodatek funkcyjny, szpitalny, terapeutyczny oraz za instrumentowanie nie przysługuje pracownikowi zawieszonemu w pełnieniu obowiązków służbowych.

2. Pracownikowi, który przez okres przekraczający 3 miesiące nie pełni obowiązków służbowych uzasadniających prawo do dodatków, mogą być one wypłacane tylko za zgodą organu sprawującego bezpośredni nadzór nad zakładem pracy.

§ 12. 1. Dodatki za instrumentowanie i terapeutyczny przysługują tylko w okresie wykonywania czynności instru-

mentariuszki lub czynności z zakresu masażu albo kocowania. W razie zaprzestania tych czynności pracownik traci prawo do dodatku z dniem ich zaprzestania.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety do złejszej lub nieszkodliwej dla zdrowia pracy w związku z ciążą. W takim przypadku kobiecie przysługują dodatki określone w ust. 1 do czasu ukończenia przerwy w pracy przysługującej w związku z porodem.

Wynagrodzenie ryczałtowe położnych.

§ 13. 1. Ustanawia się dla położnych miejskich, wiejskich oraz położnych izb porodowych ryczałtowe wynagrodzenie według następujących stawek:

Stawka	Sztaf pracy	Ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w złotych
I R	w ciągu pierwszych 5 lat po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu	950
II R	po 5 latach	1.070
III R	po 10 latach	1.180
IV R	po 20 latach	1.300

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 wypłaca się miesięcznie z góry.

3. Położna — kierowniczką izby porodowej otrzymuje wynagrodzenie w wysokości stawek określonych w ust. 1 zwiększonych o 10%.

§ 14. 1. Położnej wiejskiej za przyjęcie porodów powyżej sześciu miesięcznie wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe za siódmy i ósmy poród w wysokości po 60 zł, a za dziewiąty i każdy następny po 80 zł.

2. Położnej miejskiej za przyjęcie każdego porodu powyżej ośmiu miesięcznie wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe za dziewiąty i dziesiąty poród po 60 zł, a za jedenasty i każdy następny po 80 zł.

3. Położnej zatrudnionej w izbie porodowej wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe za przyjęcie każdego porodu powyżej trzynastu miesięcznie po 60 zł.

§ 15. 1. Położne wiejskie i miejskie oraz położne zatrudnione w izbach porodowych pobierają wynagrodzenie ryczałtowe (§§ 13 i 14) za ogół czynności wchodzących w zakres ich obowiązków.

2. Przepisy § 2 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Uposażenie instruktorów gimnastyki leczniczej.

§ 16. 1. Instruktorom gimnastyki leczniczej przysługuje uposażenie obliczone przy odpowiednim zastosowaniu przepisów §§ 1, 2, 4, 6, 13, 15 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. z 1954 r. Nr 26, poz. 103, z 1955 r. Nr 42, poz. 256, z 1956 r. Nr 37, poz. 168 i z 1958 r. Nr 52, poz. 249) oraz przepisów §§ 4, 5, 10, 11 niniejszego rozporządzenia.

2. Stawkę uposażenia określoną w ust. 1 otrzymują instruktorzy gimnastyki leczniczej przy zatrudnieniu w wymiarze godzin ustalonym dla nauczycieli gimnastyki w szkołach ogólnokształcących.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 17. 1. Do uposażenia przysługującego pracownikowi za czas uzasadnionej nieobecności w pracy, za który pra-

cownik w myśl obowiązujących przepisów zachowuje prawo do uposażenia, wlicza się oprócz miesięcznego uposażenia zasadniczego i stałych dodatków do tego uposażenia również średnie wynagrodzenie z okresu 3 ostatnich miesięcy poprzedzających przerwę w pracy za godziny nadliczbowe stałe występujące bądź za przyjęcie dodatkowych porodów.

2. W razie zachorowania na chorobę zakaźną w związku przyczynowym z zatrudnieniem pracownik zachowuje prawo do uposażenia przez okres trwania stosunku pracy.

§ 18. 1. Minister Zdrowia określi:

- 1) stanowiska, na których wolno zatrudniać pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 lit. d),
- 2) szczegółowe zasady obliczania okresu pracy stanowiącego podstawę do przejścia do wyższej stawki uposażenia,
- 3) szczegółowe warunki zatrudnienia, przy których mają zastosowanie przepisy § 3 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b).

2. Minister Zdrowia może:

- 1) określić przypadki, w których pracownikowi zatrudnionemu w wymiarze mniejszym od określonego w § 3 ust. 1 przysługuje pełna stawka dodatku funkcyjnego,
- 2) określić dodatki funkcyjne dla stanowisk nie wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
- 3) określić dla pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 w ramach zatwierdzonego funduszu płac wynagrodzenie ryczałtowe za stałe lub dorywcze wykonywanie prac zleconych.

3. Wydanie przepisów wykonawczych określonych w ustępach poprzedzających następuje w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia, a przepisów określonych w ust. 2 pkt 1 i 2 ponadto w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 19. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Zdrowia oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określa stanowiska, na których wolno zatrudniać pracowników wymienionych w § 1 pkt 1 lit. c), a ponadto w porozumieniu z Ministrem Finansów określa dodatki funkcyjne dla tych stanowisk.

§ 20. 1. Pracownicy, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierali dodatki wyrównawcze, zachowują prawo do tych dodatków w dotychczasowej wysokości.

2. Z dniem przejścia pracownika do wyższej stawki uposażenia dodatek wyrównawczy ulega zmniejszeniu o kwotę odpowiadającą różnicy między dotychczasowym a nowym uposażeniem zasadniczym wraz z dodatkami: funkcyjnym, specjalnym i za instrumentowanie.

§ 21. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 września 1957 r. w sprawie uposażenia niektórych pracowników służby zdrowia (Dz. U. Nr 51, poz. 251).

2. Zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie § 18 ust. 1 pkt 1—3 oraz ust. 2 pkt 1 i 4 tego rozporządzenia — do czasu wydania odpowiednich przepisów wykonawczych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Finansów.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

STAWKI UPOSAŻENIA PRZYSŁUGUJĄCE POSZCZEGÓLNYM KATEGORIOM PRACOWNIKÓW

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. (poz. 379).

Stawka	Przyrządzeni: pielęgniarka, laborant medyczny, masażysta, dietytyczka	Młodsza pielęgniarka	Piastunka dyplomowana	Dyplomowana opiekunka dziecięca	Masażysta	Asystentka pielęgniarska	Pielęgniarka, po- łożna ¹⁾ , laborant medyczny, labo- rant chemiczny, higienistka szkol- na, psychotech- nik, technik pro- tez ocznych, or- toplasta, logope- da, instruktor te- rapii zajęciowej	Starszy felczer, felczer, dietytycz- ka, instruktor hi- gieny, a także pielęgniarka, labo- rant medyczny i położna ¹⁾ z ukon- czoną średnią szkołą medyczną do której warun- kiem przyjęcia by- ło posiadanie świadectwa doj- rzałości lub wy- kształcenia rów- norzędnego
I P	w ciągu całego okresu pracy	w ciągu pierw- szych 3 lat pra- cy po nabyciu uprawnień za- wodowych						
II P		po 3 latach pracy	w ciągu pierw- szych 10 lat pracy po naby- ciu uprawnień zawodowych	w ciągu pierw- szych 3 lat pra- cy po nabyciu uprawnień za- wodowych	w ciągu pierw- szych 3 lat pra- cy po nabyciu uprawnień za- wodowych	w ciągu pierw- szych 6 lat pra- cy po uzyska- niu uprawnień zawodowych		
III P			po 10 latach pracy	po 3 latach pracy	po 3 latach pracy	po 6 latach pracy	w ciągu pierw- szych 3 lat pra- cy po nabyciu uprawnień za- wodowych ²⁾	
IV P					po 8 latach pracy	po 12 latach pracy	po 3 latach pracy	w ciągu pierw- szych 5 lat pracy po nabyciu upraw- nień zawodowych
V P					po 13 latach pracy /	po 20 latach pracy	po 8 latach pracy	po 5 latach pracy
VI P							po 13 latach pracy	po 10 latach pracy
VII P							po 20 latach pracy	po 20 latach pracy

¹⁾ Nie dotyczy położnych miejskich i wiejskich oraz zatrudnionych w izbach porodowych.
²⁾ Obowiązek nabycia uprawnień zawodowych nie dotyczy ortoplistów, logopedów i instruktorów terapii zajęciowej.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 12 grudnia
1938 r. (poz. 379).

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny miesięcznie w złotych
1	Kierownik domu małych dzieci lub żłobka tygodniowego: 1) do 120 miejsc 2) powyżej 120 miejsc	150 200
2	Kierownik domu małych dzieci, szkolący pielęgniarki	400
3	Kierownik żłobka dziennego	150
4	Kierownik żłobka sezonowego	75
5	Kierownik powiatowej stacji pogotowia ratunkowego	200
6	Kierownik podstacji pogotowia ratunkowego	100
7	Kierownik zakładu (pracowni) fizykoterapeutycznego, pracowni analitycznej	150
8	Kierownik zakładu (pracowni) przyrodolecznictwa	100
9	Przełożona pielęgniarek w zakładach o liczbie łóżek: 1) do 100 2) od 101 do 200 3) od 201 do 350 4) od 351 do 700 5) powyżej 700	100 150 200 300 350
10	Przełożona pielęgniarek w domu małych dzieci lub w żłobku tygodniowym: 1) od 100 do 200 łóżek 2) powyżej 200 łóżek	150 200
11	Przełożona pielęgniarek w sanatorium rehabilitacyjnym dla dzieci, prewentorium, zespole prewentoriów, dziecięcym ośrodku prewentyjnym lub w dziecięcym ośrodku prewentyjno-sanatoryjnym: 1) od 200 do 300 łóżek 2) powyżej 300 łóżek	200 250
12	Przełożona pielęgniarek w wojewódzkiej przychodni specjalistycznej ogólnej lub w okręgowej przychodni kolei państwowych	200
13	Przełożona pielęgniarek w wojewódzkiej przychodni specjalistycznej nie wchodzącej w skład wojewódzkiej przychodni specjalistycznej ogólnej	150
14	Przełożona pielęgniarek w przychodni obwodowej lub w obwodowej przychodni kolei państwowych	150
15	Przełożona pielęgniarek w przychodni rejonowej lub w przychodni rejonowej kolei państwowych	100
16	Przełożona pielęgniarek w powiatowej (miejskiej) poradni przeciwgruźliczej z oddziałem chorych leżących	100
17	Przełożona pielęgniarek w wojewódzkiej stacji pogotowia ratunkowego	150
18	Przełożona pielęgniarek w powiatowej (miejskiej, miasta wyłączonego z powiatu) stacji pogotowia ratunkowego lub w stacji kolejowej pogotowia ratunkowego	100
19	Przełożona pielęgniarek w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przy zakładach pracy typu IV i V	100
20	Przełożona pielęgniarek w stacji krwiodawstwa	100
21	Oddziałowa w szpitalach i klinikach, szpitalach psychiatrycznych, sanatoriach przeciwgruźliczych, sanatoriach uzdrowiskowych i sanatoriach rehabilitacyjnych — na oddziale o liczbie łóżek: 1) do 40 2) powyżej 40	100 150
22	Oddziałowa w domu małych dzieci — na oddziale o liczbie łóżek: 1) do 40 2) powyżej 40	100 150
23	Kierownik działu rejestracji i skierowań w wojewódzkiej przychodni przeciwgruźliczej	100

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny miesięcznie w złotych
24	Położna poradni „C”	100
25	Instruktorka wojewódzkiej szkoły matek	200
26	Instruktorka pielęgniarek w wojewódzkiej przychodni przeciwgruźliczej lub skórno-wenerologicznej	150
27	Powiatowy (miejski, dzielnicowy) lub portowy inspektor sanitarny, którego aparatem pracy jest stacja sanitarno-epidemiologiczna typu „przejściowego”	200
28	Starszy inspektor wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	250
29	Starszy instruktor oświaty sanitarnej w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	200
30	Instruktor oświaty sanitarnej w stacji sanitarno-epidemiologicznej	120
31	Instruktorka pielęgniarek w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	200
32	Instruktor dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji w centralnej kolumnie sanitarno-przeciwepidemicznej lub w stacji sanitarno-epidemiologicznej	120
33	Kierownik pracowni pożywek w wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) stacji sanitarno-epidemiologicznej	250
34	Kierownik oddziału nadzoru sanitarnego w powiatowej (miejskiej, miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej) lub portowej stacji sanitarno-epidemiologicznej	200
35	Oddziałowa bloku operacyjnego lub porodowego	150
36	Przełożona pielęgniarek w przedsiębiorstwie uzdrowiskowym o liczbie łóżek: 1) do 200 2) od 201 do 350 3) od 351 do 700 4) powyżej 700	150 200 300 350
37	Pielęgniarka lub położna oddelegowana przez zakład społeczny służby zdrowia do pełnienia obowiązków starszego instruktora pielęgniarstwa lub starszego instruktora — położnej	300
38	Pielęgniarka lub położna oddelegowana przez zakład społeczny służby zdrowia do pełnienia obowiązków instruktora pielęgniarstwa lub instruktora — położnej	200